

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

4. Sæpe mihi ab exteris, & nostris delata fuit hæc quæstio. An Petrus, qui levem quantitatem aufert à Joanne, à quo alii abstulerunt notabilem, peccet mortaliter? Ex p. 2. t. 17. & Misc. 3. r. 41.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

simpliciter unum argenteum esse materiam sufficientem peccati mortalis; ista opinio à Turriano in 2. 2. 10. 2. disp. 3. dub. 2. n. 17. tribuitur, Covarr. lib. 1. var. c. 3. n. 12. sed revera Covarr. ibi nihil tale affirmat.

4. Tertia opinio est Barthol. Medinae in p. 2. q. 88. art. 8. cum multis aliis, qui asserunt non esse furtum mortale, nisi ad summam duorum argenteorum ascendat.

5. Quarta opinio est Greg. de Valentia tom. 3. disp. 5. q. 10. punct. 16. Rebell. in 1. lib. 3. q. 15. sect. 2. n. 22. asserentis absolute esse peccatum mortale accipere tres argenteos etiam si à diuitibus auferantur.

6. Quinta opinio est Alphonsi de Vega in summ. tom. 1. cap. 13. cas. 12. qui docet quatuor, vel quinque regales constituere furtum notabile.

7. Sexta opinio est Ludou. Molin. de iust. tom. 3. disp. 68. qui ait tantum pecuniam valorem, qui in vnoquoque loco satis est ad conducenda operas vnus dici forsoris terra, videri materiam sufficientem ad furtum lethale in ordine ad eos, qui non sunt valde diuites.

8. Septima opinio est Barthol. à S. Fausto in speculo Confess. dist. 2. q. 18. num. 16. & Gregorij Sayri in Clauis Regia vbi ait, quod secluso omni alio damno extrinseco, trium Iuliorum summam, etiamsi à ditissimis auferatur, esse materiam notabilem: & in ordine ad personas mediocres, quæ non sunt pauperes, vel valde diuites, quantitatem duorum Iuliorum; in ordine verò ad pauperem, qui viuunt mendicando, unum argenteum, vel Iulium.

9. Octaua opinio est Bonac. de contr. disp. 2. q. 8. punct. 1. n. 7. vbi distinguendo etiam asserit, quatuor esse genera personarum in ordine ad quas consideranda est grauitas, & leuitas furti. Primum, alia sunt personæ illustres, quæ splendide alunt familiam. Secundò, alia quæ viuunt ex suis redditibus, quales sunt communes diuites. Tertio, quæ se suo sustentant artificio, & opera. Quarto, alia quæ mendicando viuunt. Respectu personarum primi generis, nummus aureus vt minimum est materia notabilis, & sufficiens ad peccatum mortale. Respectu personarum secundi generis, quatuor regales circiter plus minusve. Respectu personarum tertij generis, duo regales. Et tandem respectu personarum quarti generis, vnus regalis erit grauis materia.

10. Hæc opinio est omnium probabilior, quam tenet etiam Nauarr. de rest. lib. 3. c. 1. n. 39. & Reginald. in practi. tom. 2. lib. 22. c. 1. q. 4. n. 19. dicentes quantitatem notabilem respectu diuitum esse circiter vnus nummi aurei, seu 60. assium; respectu verò personarum communium, circiter vngenti assium, & demum respectu pauperum circiter septem assium.

11. Nona opinio, quæ mihi non placet, est Rodriguez, qui absolute asserit in summa quem nuper edidit, tom. 5. cap. 118. num. 27. & 29. illam esse notabilem quantitatem, quæ excedit duos aureos; & Ang. ver. furtum, num. 4. & Sylu. eod. ver. q. 2. numer. 3. tenet hæc sententiam in ordine ad opulentos; an etiam hæc opinionem doceat Sotus lib. 6. de iustit. q. 3. art. 3. ad 3. negat Valq. opus. de restit. cap. 5. §. 1. dub. 5. num. 30. sed affirmant Turrian. Barth. à S. Fausto vbi supra, & P. de Aragon 2. 2. q. 66. art. 6. causa 10. Lessius vbi infra, & communiter DD. Sed circa totam hæc questionem vide Megal. in sum. 2. 2. lib. 2. cap. 1. q. 3. Rebell. de oblig. iust. p. 1. lib. 3. q. 15. sect. 1. Iac. de Grassis in suis dec. p. 1. lib. 2. c. 97. num. 27. Bannez in 2. 2. q. 66. a. 6. qui nimis laxam opinionem ponit. Malder, etiam in 2. 2. tract. 4. c. 1. dub. 3. Lessium lib. 2. c. 12. dub. 6. n. 29. & Azor. p. 3. lib. 5. c. 13. q. 2. Medin. Cod. de rest. q. 10. Tolet. in sum. lib. 5. c. 16. num. 3. Turrian. in 2. 2. tom. 2. disp. 33. dub. 2. Sanchi. in opere morali tom. 2. lib. 7. c. 20. n. 3. Cened. de paupertate religiosa dub. 33. Conrad. in resp. p. 1. c. 166. Sayrum in Clauis Regia lib. 9. c. 15. a. n. 9. etque ad 15. & alios.

Sup. hoc in
ref. i. not.
præterea in
§. vi. prope
finem lege à
verl. Et tan-
dem, & aliam
Rel eius vlt.
not.

RESOL. IV.

Sepè mihi ab exteris, & nostris delata fuit hæc questio. An Petrus, qui leuem quantitatem auferit à Ioanne, & qui alij abstulerunt notabilem, peccet mortaliter? Ex part. 2. tr. 17. & Misc. 3. Ref. 41.

§. 1. Martinus Bonacina, vir doctus nostri temporis, de contr. disp. 2. q. 8. punct. 2. n. 5. affirmatiuam sententiam docet; nam sicut furtum leue ad vno commissum integre potest materiam sufficientem ad mortale, cum leui furto ab alio commissio; ita potest continuari cum maiore, quamuis damnatum auferatur, & imputetur ad peccatum mortale.

2. Sed Gabriel Vasquez in part. 2. tom. 2. q. 88. art. 4. disp. 146. cap. 2. n. 6. Sanchez in sum. tom. 2. lib. 7. c. 21. n. 23. sententiam negantem amplexi sunt, quia Petrus non est causa notabilis damni, quia iam ab alio fuerat illatum, & furtum suum est in parua quantitate, non sufficiens ad mortale.

3. Ad argumentum Bonacinae respondetur inter illos casus esse disparatam rationem; nam in priori casu, cum non sit maior ratio, quare vni potius, quam alteri notabile damnum imputetur, singulis imputari debet in nostro casu non item, quia cum aliqui determinate fuerint causa per se notabilis damni, alius qui cum illis paruum quantitatem usurpauit, non debet ceteris conlos notabilis damni, atque non peccabit mortaliter. Sed huic questionis merito proxima adiuncta erit.

RESOL. V.

Petrus, qui nullo modo aliqua exorbitatione fuit casus, ut alij minuta furti à Ioanne acciperent, si hæc furti sunt, an peccet mortaliter modicum cum ipso, vel separati accipiendos, si tota illa furti summi cum suo confidera perueniant ad materiam notabilem? Ex part. 2. tr. 17. & Misc. 3. Ref. 41.

§. 1. Casus hic frequenter accidit, & maxime inter seruos nobilium. Affirmatiuam sententiam recipiunt DD. communiter. Ita Vasquez tom. 1. in p. 2. disp. 146. c. 2. a. 5. Suar. tom. 5. in 3. p. disp. 10. sibi 2. n. 3. Rebell. de oblig. iust. p. 1. lib. 3. q. 16. sect. 5. n. 41. Filline. tom. 2. tract. 31. c. 10. n. 249. Covarr. lib. 1. var. c. 3. n. 12. P. de Ledesma in sum. tom. 1. tract. 8. c. 1. diff. 3. Maios, Medina, Martinus, Ledesma, Salonius, Corduba, Lopez, Sayrus, Rodriguez, Anglez, Petrus Nauarra apud Sanchez vbi infra, & præter hos Bonac. de contr. disp. 2. q. 8. punct. 2. n. 6. & 7. Megala 2. 2. c. 17. n. 41. Turrian. in 2. 2. 10. 2. disp. 31. dub. 2. n. 26. Ratio est, nam licet Petrus quod furatur sit in se minimum, at committit cum partibus, quas scit alios furari, efficit quantitatem notabilem, & est causa damni notabilis; nam ratione scientiæ suum damnum continuatur cum alijs ergo peccat mortaliter, & tenetur ad restitutionem.

2. Addit etiam Rebellius, quòd si ita furantes concurrant seorsum, vt nemo de damno notabili per illos illato, vel inferendo sciat, postquam tamen vnus eorum constiterit de damno illato notabili, tenetur sub mortali suam partem, licet modicam, restituere; sed si vnus restituar suam partem, & relique quantitates non sufficiant ad mortale, reliqui non tenentur ad aliam restitutionem, quia iam cessat notabile damnum, nec illud harum partium retentione inferunt. Limitat tamen idem Rebellius hæc opinionem, vt loquitur cum non habeat, si inter vnus furtum, & alia sit magna distantia, vt post tres menses, vel quatuor postquam alij furati sunt, quis furaretur, quia morte huius